

Til § 32.

Bestemmelsen svarer til Militærinvalidelovens § 32.

Til § 33.

Man har anset det for nødvendigt, at Ydelserne i Henhold til nærværende Afsnit, der som anført i alt overvejende Grad er Renteerstatninger, gøres til Genstand for Regulering efter Prisniveauet. En saadan almindelig Reguleringsordning findes for saa vidt angaar Alders- og Invaliderente og en Række andre Ydelser i Henhold til den sociale Lovgivning; derimod findes den ikke i Militærinvalideloven eller i Ulykkesforsikringsloven. Under Krigen har det imidlertid Gang paa Gang vist sig paakrævet i et vist Omfang ved Lov at regulere Ydelserne i Henhold til Ulykkesforsikringsloven (og dermed samtidig for Krigsulykkesforsikringslovens Ydelser), jfr. herved senest Lovanordning Nr. 158 af 27. Marts 1945 om midlertidige Ændringer i Ulykkesforsikringsloven. Med Hensyn til det Princip, der skal lægges til Grund ved Reguleringerne, synes det, da Erstatningsydelserne skal fastsættes med Udgangspunkt i den tilskadekomnes eller afdødes Aarsløn, paa Forhaand naturligt at knytte de fremtidige Reguleringer til Svingninger i det almindelige Lønniveau. Paa Grund af de praktiske Vanskeligheder, der er forbundet med at knytte Reguleringen til de almindelige Arbejds lønninger, har man valgt at lade Reguleringerne følge Svingningerne i Statstjenestemandslønningerne.

Den i Forslaget indeholdte Reguleringsordning omfatter saavel Regulering af de periodiske Ydelser — derimod ikke af de allerede udbetalte Kapitaler — som Regulering af Forslagets Maksimums- og Minimumsgrænser for den Aarsløn, der lægges til Grund ved Erstatningsberegningerne.

Til § 34.

Paragraffen indeholder den naturlige Regel, at ingen, der er berettiget til Erstatning i Henhold til Krigsulykkesforsikringsloven eller Ulykkesforsikringsloven, samtidig kan oppebære Erstatning i Henhold til Reglerne i nærværende Afsnit, og at Statskassen indtræder i paagældendes Ret i Henhold til Krigsulykkesforsikringsloven eller Ulykkesforsikringsloven.

Har den paagældende oppebaaret Erstatning i Henhold til Krigsulykkes-

forsikringsloven eller Ulykkesforsikringsloven helt eller delvis, fradrages det modtagne Beløb i det Omfang, det skønnes rimeligt, jfr. herved Lovforslagets § 3, Stk. 2, 2. Punktum, i Erstatningen i Henhold til nærværende Afsnit.

Da Ydelserne i Henhold til nærværende Afsnit udredes med tilbagevirkende Kraft fra Skades- eller Sygdomstilfældets Indtræden, og det i mange Tilfælde er forekommet, at den skadelidte eller dennes efterladte har modtaget Hjælp gennem det offentliges særlige Hjelpevirksomhed under Besættelsen eller gennem Kontorerne for særlige Anliggender efter Befrielsen, er det ligeledes naturligt, at den modtagne Hjælp i det Omfang, det skønnes rimeligt, fradrages i de Beløb, der ydes i Henhold til nærværende Afsnit.

Til § 35.

Erstatningsydelserne i Henhold til nærværende Afsnit udredes af Statskassen, der dog, saaledes som det fremgaar af Bemærkningerne foran til § 34, indtræder i paagældendes Ret i Henhold til Krigsulykkesforsikringsloven eller Ulykkesforsikringsloven.

Til § 36.

Bestemmelsen svarer til Reglen i Militærinvalidelovens § 33.

Med Hensyn til Statskassens Udgifter til Erstatninger i Henhold til Afsnit 1 bemærkes, at det kun vil være muligt rent skønmæssigt at angive Udgifternes Størrelse, da man er uden tilstrækkeligt sikre Oplysninger om Antallet af Dødsfald og navnlig helt savner Oplysninger om Antallet af invaliderede og om Invaliditetsgraden.

Med Hensyn til Antallet af Dødsfald mener man paa Grundlag af de Oplysninger, der har kunnet fremskaffes, at der bør regnes med ca. 1400 Tilfælde. For at danne sig et Skøn over de afdødes Forsørgerforhold har man indhentet Oplysninger herom fra Kontorerne for særlige Anliggender i Købstæderne og i København og har paa Grundlag af det indkomne Materiale opstillet en Beregning, der er foretaget ud fra den Forudsætning, at den gennemsnitlige Aarsløn er 6 000 Kr.